

31991L0680

31.12.1991

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 376/1

DIREKTIVA SVETA
z dne 16. decembra 1991
o dopolnitvi skupnega sistema davka na dodano vrednost in o spremembi Direktive 77/388/EGS zaradi odprave davčnih meja

(91/680/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE,

ker se mora zato obdavčitev pri uvozu in oprostitvev davka pri izvozu uporabljati samo za transakcije z ozemlji, ki so izključena iz obsega skupnega sistema davka na dodano vrednost;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 99 Pogodbe,

ker pa je v skladu s konvencijami in pogodbami, ki se zanje uporabljajo, treba transakcije s poreklom v ali namenjene za Kneževino Monako in Otok Man, obravnavati kot transakcije, s poreklom v ali namenjene za Francosko republiko in Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker bodo z odpravo načela obdavčitve pri uvozu v odnosih med državami članicami določbe o davčnih in carinskih oprostitvah postale nepotrebne v odnosih med državami članicami; ker je zato treba te določbe razveljaviti in v skladu s tem prilagoditi ustrezne direktive;

ker člen 8a Pogodbe opredeljuje notranji trg kot območje brez notranjih meja, na katerem je v skladu z določbami Pogodbe zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala;

ker vzpostavitev notranjega trga zahteva odpravo davčnih meja med državami članicami in je zato treba v trgovini med državami članicami dokončno odpraviti obdavčitev pri uvozu in oprostitvev davka pri izvozu;

ker je za doseg cilja iz člena 4 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 ⁽⁴⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena s Šesto direktivo 77/388/EGS ⁽⁵⁾, potrebno, da obdavčevanje trgovine med državami članicami temelji na načelu obdavčevanja v državi članici porekla dobave blaga in opravljenih storitev, kar pa glede trgovine med davčnimi zavezanci v Skupnosti ne vpliva na načelo, da se davčni prihodki iz obdavčitve v fazi končne potrošnje pripišejo državi članici končne potrošnje;

ker bo 1. januarja 1993 dokončno odpravljen davčni nadzor na notranjih mejah za vse transakcije med državami članicami;

ker pa določitev končnega sistema, s katerim bodo doseženi cilji skupnega sistema davka na dodano vrednost na dobavljeno blago

⁽¹⁾ UL C 252, 22.9.1987, str. 2,
UL C 176, 17.7.1990, str. 8 in
UL C 131, 22.5.1991, str. 3.,

⁽²⁾ UL C 324, 24.12.1990, str. 97.

⁽³⁾ UL C 237, 12.9.1988, str. 19,
UL C 332, 31.12.1990, str. 121.

⁽⁴⁾ UL 71, 14.4.1967, str. 1301/67.

⁽⁵⁾ UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

in opravljene storitve med državami članicami, zahteva pogoje, kijih do 31. decembra 1992 ni mogoče v celoti vzpostaviti;

ker je tako treba določiti prehodno obdobje, ki se bo začelo 1. januarja 1993 in trajalo omejeno obdobje, v katerem bodo dopolnjene določbe namenjene za lažji prehod na končni sistem obdavčevanja trgovine med državami članicami, ki ostaja srednjeročni cilj;

ker je treba v prehodnem obdobju transakcije znotraj Skupnosti, ki jih opravljajo davčni zavezanci, razen oproščenih davčnih zavezancev, obdavčiti v namembnih državah članicah po stopnjah in pod pogoji teh držav članic;

ker je treba v prehodnem obdobju tudi pridobitve določene vrednosti znotraj Skupnosti, ki jih opravijo oproščene osebe ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in določene prodaje na daljavo znotraj Skupnosti in dobavo novih prevoznih sredstev posameznikom ali oproščenim osebam ali osebam, ki niso davčni zavezanci, obdavčiti v namembnih državah članicah ter po stopnjah in pod pogoji teh držav članic, kolikor bi lahko takšne transakcije, če posebnih določb ne bi bilo, povzročile znatna izkrivljanja konkurence med državami članicami;

ker je treba prizadevanja za zmanjšanje administrativnih in statističnih formalnosti za podjetja, zlasti za majhna in srednja podjetja, uravnotežiti z izvajanjem uspešnih nadzornih ukrepov in potrebo, da se iz gospodarskih in davčnih razlogov ohrani kakovost statističnih instrumentov Skupnosti;

ker je treba izkoristiti prehodno obdobje obdavčevanja trgovine znotraj Skupnosti za sprejem potrebnih ukrepov za reševanje socialnih posledic v prizadetih sektorjih in regionalnih težav, predvsem na obmejnih območjih, ki bi bile lahko posledica odprave obdavčitve pri uvozu in oprostitve davka pri izvozu v trgovini med državami članicami; ker je treba državam članicam zato dovoliti, da v obdobju, ki se konča 30. junija 1999, oprostitjo dobave blaga, ki jih opravijo v okviru dogovorjenih omejitev brezcarinske prodajalne v zračnem in pomorskem prevozu med državami članicami;

ker bo prehodna ureditev začela veljati za štiri leta in se bo tako uporabljala do 31. decembra 1996; ker jo bo nadomestil končni sistem obdavčevanja trgovine med državami članicami na podlagi načela obdavčitve dobavljenega blaga in opravljenih storitev v državi članici porekla, tako da bo dosežen cilj iz člena 4 Prve direktive Sveta z 11. aprila 1967;

ker bo zato do 31. decembra 1994 Komisija poročala Svetu o izvajanju prehodne ureditve in pripravila podrobne predloge za končni sistem obdavčevanja trgovine med državami članicami; ker bo Svet, če bodo pogoji za prehod na končni sistem v zadostni meri izpolnjeni, do 31. decembra 1995 odločil o potrebnih ukrepih za sprejem in delovanje končnega sistema, pri čemer se prehodna ureditev avtomatično podaljšuje do začetka veljavnosti končnega sistema oziroma do takrat, ko Svet odloči o končnem sistemu;

ker je zato treba spremeniti Direktivo 77/388/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/465/EGS ⁽¹⁾,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 77/388/EGS se spremeni:

1. Člen 3 se nadomesti z:

„Člen 3

1. V tej direktivi:

- ‚ozemlje države članice‘ pomeni ozemlje države, kot je opredeljeno za vsako državo članico v odstavkih 2 in 3,
- ‚Skupnost‘ in ‚ozemlje Skupnosti‘ pomenita ozemlje držav članic, kot je opredeljeno za vsako državo članico v odstavkih 2 in 3,
- ‚tretje ozemlje‘ in ‚tretja država‘ pomenita katero koli ozemlje, razen tistih, ki so opredeljena v odstavkih 2 in 3 kot ozemlje države članice.

2. V tej direktivi je ‚ozemlje države‘ območje uporabe Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, kot je za vsako državo članico opredeljeno v členu 227.

3. Iz ozemlja države so izključena naslednja ozemlja posameznih držav članic:

— v Zvezni republiki Nemčiji:

otok Helgoland,
ozemlje Büsingen,

— v Kraljevini Španiji:

Ceuta,
Melilla,

— v Italijanski republiki:

Livigno,
Campione d'Italia,
italijanske vode Luganskega jezera.

⁽¹⁾ UL L 226, 3.8.1989, str. 21.

Iz ozemlja države so izključena tudi naslednja ozemlja posameznih držav članic:

— v Kraljevini Španiji:

Kanarsko otočje,

— v Francoski republiki:

čezmorski departmaji,

— v Helenski republiki:

Άγιο Όρος.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se transakcije s poreklom v ali namenjene za:

— Kneževino Monako, obravnavajo kot transakcije, s poreklom v ali namenjene za Francosko republiko

— Otok Man, obravnavajo kot transakcije, s poreklom v ali namenjene za Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severno Irsko.

5. Če Komisija meni, da določbe iz odstavkov 3 in 4 niso več upravičene, zlasti v smislu lojalne konkurence ali lastnih sredstev, Svetu predloži ustrezne predloge.“

2. Člen 7 se nadomesti z:

„Člen 7

Uvoz

1. ‚Uvoz blaga‘ pomeni:

(a) vnos blaga, ki ne izpolnjuje pogojev iz členov 9 in 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti v Skupnost, ali blaga iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki ni v prostem prometu;

(b) vnos blaga z ozemlja določenega v drugem pododstavku člena 3(3) ali s Kanalskih otokov v Skupnost.

2. Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere se nahaja blago, ob vnosu v Skupnost.

3. Ne glede na odstavek 2, kadar je za blago iz odstavka 1(a) pri vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz člena 16(1)(B), postopek začasnega uvoza, s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali zunanji tranzitni postopek, je kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

Podobno, kadar je za blago iz odstavka 1(b) ob vnosu v Skupnost začet notranji tranzitni postopek Skupnosti iz člena 33a(1)(b), je kraj uvoza v državi članici, na ozemlju katere se ta postopek konča.“

3. V členu 8(1)(a) se „v drugi državi kot je“ nadomesti z „v drugi državi članici kot je“ in „država članica, v katero se blago uvozi“ se nadomesti z „država članica na ozemlju katere se opravi instalacija ali sestavljanje“.

4. V členu 8(1) se doda naslednji pododstavek:

„(c) če se dobava blaga opravi na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih med prevozom in sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju Skupnosti: kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne prevoz.“

5. Člen 8(2) se nadomesti z:

„2. Kadar je kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga v tretji državi, se z odstopanjem od odstavka 1(a) šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik kot je opredeljen v členu 21(2), in kraj vsakršnih kasnejših dobav, v državi članici uvoza blaga.“

6. Člen 10(3) se nadomesti z:

„3. Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago uvoženo. Če je za blago pri vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz člena 7(3), obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastaneta samo, če se za to blago ti postopki končajo.

Če pa je uvoženo blago zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenih v okviru skupne politike, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastaneta, ko nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna teh dajatev v Skupnosti.

Če uvoženo blago ni zavezano plačilu katerih koli od teh dajatev Skupnosti, države članice glede obdavčljivega dogodka in trenutka nastanka obveznosti obračuna davka uporabljajo določbe, ki veljajo za obračun carine.“

7. V členu 11(B):

— se odstavek 1 nadomesti z:

„1. Davčna osnova je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi določbami Skupnosti.“

— odstavek 2 se črta.

8. Člen 11(B)(3) se nadomesti z:

„3. Davčna osnova vključuje, če že niso vključeni:

(a) davke, dajatve, prelevmane in druge dajatve, ki se plačajo izven države članice uvoza in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen davka na dodano vrednost;

(b) postranske stroške kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza.

„Prvi namembni kraj“ je kraj, ki je naveden na tovarnem listu ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če prvi namembni kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

Prav tako lahko države članice v davčno osnovo vključijo zgoraj navedene dodatne stroške, ki nastanejo pri prevozu in drug namembni kraj na ozemlju države članice uvoza, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.“

9. V členu 11(B)(5) se za „začasno izvoženo blago“ doda „iz skupnosti“ „v tujini“ se nadomesti z „izven Skupnosti“ in „in ponovni uvoz ni oproščen v skladu z določbami člena 14(1)(f)“ se črta.

10. Člen 11(C)(2) se nadomesti z:

„2. Če je vrednost, za določitev davčne osnove pri uvozu, izražena v drugi valuti kot je valuta države članice, v kateri se opravi odmera, se menjalni tečaj določi v skladu z določbami Skupnosti za izračun carinske vrednosti.

Če je vrednost, za določitev davčne osnove za transakcijo, ki ni uvozna transakcija, izražena v drugi valuti kot je valuta države članice, v kateri se opravi odmera, je menjalni tečaj zadnji zabeležen prodajni tečaj ob nastanku obveznosti obračuna davka na najbolj reprezentativnem deviznem trgu ali trgih v zadevni državi članici, ali tečaj, ki ga ta država članica določi s sklicevanjem na ta ali te trge glede na najnižji tečaj. Za nekatere od teh transakcij ali za določene kategorije davčnih zavezancev pa lahko države članice še naprej uporabljajo menjalni tečaj, določen v skladu z določbami Skupnosti, ki veljajo za izračun carinske vrednosti.“

11. V členu 14(1):

— se pododstavek (b) črta,

— se pododstavek (c) nadomesti z:

„(c) uvoz blaga za morebitno prodajo kot je opredeljena v členu 29 Direktive 85/362/EGS, (*), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 90/237/EGS (**);

(*) UL L 192, 24.7.1985, str. 20.

(**) UL L 133, 24.5.1990, str. 91.;“

— se v pododstavku (d) črta „ali ki bi izpolnjevalo te pogoje, če bi bilo uvoženo iz tretje države“ in „na domačem trgu“,

— se v pododstavku (e) črta „ali, ki bi izpolnjevalo te pogoje, če bi bilo uvoženo iz tretje države“,

— se pododstavek (f) črta,

— se v pododstavku (g) črta „ali bi izpolnjevalo te pogoje, če bi bilo uvoženo iz tretje države“.

12. Naslov člena 15 se nadomesti z: „Oprostitve pri izvozu iz Skupnosti in podobnih transakcijah ter pri mednarodnih prevozih“

13. V členu 15(1) in(2) se „izven ozemlja države, kot je opredeljeno v členu 3“ nadomesti z „izven Skupnosti“.

14. Člen 15(3) se nadomesti z:

„3. storitve, opravljene na premičinah, ki so bile pridobljene ali uvožene zaradi opravljanja teh storitev na ozemlju znotraj Skupnosti in ki jih iz Skupnosti odpošlje ali odpelje oseba, ki opravlja te storitve, ali naročnik, če ima sedež v tretji državi, ali druga oseba v imenu enega od njiju;“.

15. V prvem pododstavku člena 15(10) se doda naslednja alineja:

„— v drugo državo članico in namenjene za oborožene sile katere koli države članice, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.“

16. V drugem pododstavku člena 15(10) se „pogoji in omejitve, ki jih določijo države članice“ nadomesti s „pogoji in omejitve, ki jih določi država članica gostiteljica“.
17. V členu 15(12) se za „ki ga izvozijo“ doda „iz Skupnosti“ in „v tujini“ se nadomesti z „izven Skupnosti“.
18. Člen 15(13) se nadomesti z naslednjim:
- „13. opravljanje storitev, vključno s prevozom in pomožnimi transakcijami, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s členom 13, če so neposredno povezane:
- z zunanjim tranzitom ali izvozom blaga iz Skupnosti ali uvozom blaga, ki je oproščeno po členu 14(1)(c) ali 16(1)(A),
 - z blagom iz člena 7(1)(b) v okviru notranjega tranzitnega postopka Skupnosti iz člena 33a(1)(b).“
19. V členu 15(14) se „izven ozemlja države, kot je opredeljeno v členu 3“ nadomesti z „izven Skupnosti“.
20. V členu 16(1):
- se A nadomesti z:

„A. uvoz blaga, namenjenega da se zanj začne postopek skladiščenja, razen carinskega skladiščenja;“,
 - se B nadomesti z:

„B. dobave blaga, namenjenega, da:

 - a) se predloži carinskemu organu in, kadar je to ustrezno, da v začasno hrambo;
 - b) se vnese v prosto carinsko cono ali v prosto skladišče;
 - c) se da v postopek carinskega skladiščenja ali v postopek aktivnega oplemenitenja;
 - d) se pripelje v teritorialne vode:
 - za vgradnjo v vrtnalno ali proizvodno ploščadi zaradi gradnje, popravila, vzdrževanja, spremembe ali opremljanja takšnih ploščadi ali za povezavo takšnih vrtnalnih ali proizvodnih ploščadi s kopnim,
 - za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje vrtnalnih ali proizvodnih ploščadi;
 - e) se da v postopek skladiščenja, razen carinskega skladiščenja.

Kraji iz (a), (b), (c) in (d) se opredelijo z veljavnimi carinskimi določbami Skupnosti;“,
- se C nadomesti z:
- „C. opravljanje storitev v zvezi z dobavami blaga iz B;“,
- se D nadomesti z:
- „D. dobave blaga in storitev, opravljene na mestih iz B in ki so še v enem od postopkov, iz B;“,
- doda se točka E:
- „E. dobave:
- blaga iz člena 7(1)(a), ki je še vedno v postopku začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvozne dajatve ali v zunanjem tranzitnem postopku,
 - blaga iz člena 7(1)(b), ki je še vedno v notranjem tranzitnem postopku Skupnosti iz člena 33a,
- ter opravljanje storitev v zvezi s takimi dobavami.“
21. V členu 28 se doda naslednji odstavek:
- „3a. Do odločitve Sveta, ki mora po členu 3 Direktive 89/465/EGS (*) delovati na odpravi prehodnih odstopanj iz odstavka 3, se Španiji dovoli, da oprostí transakcije iz točke 2 Priloge F v zvezi s storitvami avtorjev in transakcije iz točk 23 in 25 Priloge F.
- _____
- (*) UL L 226, 3.8.1989, str. 21.“
22. Doda se Naslov XVIa in členi 28a do 28 m:
- „NASLOV XVIa
- PREHODNA UREDITEV ZA OBDAVČEVANJE TRGOVINE MED DRŽAVAMI ČLANICAMI**
- Člen 28a
- Področje uporabe**
1. Predmet davka na dodano vrednost so tudi:
- (a) pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih za plačilo na ozemlju države opravi davčni zavezanec, ki deluje kot tak ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec

davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ki ni upravičen do davčne oprostitve iz člena 24 in ga ne zajema ureditev iz drugega stavka člena 8(1)(a) ali iz člena 28b(B)(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka se davek na dodano vrednost ne obračuna za pridobitve blaga znotraj Skupnosti, razen novih prevoznih sredstev in razen trošarinskih izdelkov, ki jih opravi:

- davčni zavezanec, ki je upravičen do pavšalne ureditve iz člena 25, davčni zavezanec, ki opravlja samo dobave blaga ali storitev, pri katerih davek ni odbiten, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec,
- v skupnem znesku, zmanjšanem za davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljeno, ki v tekočem koledarskem letu ne presega praga, ki ga določijo države članice, ki pa ne sme biti nižji od pro-tivrednosti 10 000 ECU v nacionalni valuti, in
- pod pogojem, da skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti, razen novih prevoznih sredstev in razen trošarinskih izdelkov, zmanjšan za davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljeno v preteklem koledarskem letu ni presegel praga iz druge alineje.

Države članice davčnim zavezancem in pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, ki so upravičeni po drugem pododstavku, priznajo pravico, da izberejo splošno ureditev iz prvega pododstavka. Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje te možnosti, ki se v vsakem primeru uporablja dve koledarski leti;

- (b) pridobitve novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, ki jih za plačilo v državi opravijo davčni zavezanci ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci in izpolnjujejo pogoje za odstopanje iz drugega pododstavka (a), ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec.

2. V tem naslovu:

- (a) se za ‚prevozna sredstva‘ štejejo: plovila, daljša od 7,5 metrov, zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1 550 kilogramov, in motorna kopenska vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo nad 7,2 kilovata, namenjena za prevoz oseb ali blaga, razen plovil in zrakoplovov iz člena 15(5) in (6);

- (b) se prevozna sredstva iz (a) ne štejejo za ‚nova‘, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- dobavljena so bila več kot tri mesece po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo,
- prevozila so več kot 3 000 kilometrov v primeru kopenskih vozil, plula več kot 100 ur v primeru plovil ali letela več kot 40 ur v primeru zrakoplovov.

Države članice določijo pogoje, pod katerimi se lahko zgornja pogoja štejeta za izpolnjena.

3. ‚Pridobitev blaga znotraj Skupnosti‘ pomeni pridobitev lastninske pravice na premočninah, ki jih osebi, ki je blago pridobila, odpošlje ali odpelje prodajalec ali druga oseba v njegovem imenu ali oseba, ki je blago pridobila, v drugo državo članico, kot je država, iz katere je blago odposlano ali odpeljeno.

Če je blago, ki ga je pridobila pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odposlano ali odpeljeno iz tretjega ozemlja in ga je uvozila ta pravna oseba, ki ni davčni zavezanec v državo članico, ki ni država članica prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga, se šteje, da je bilo blago odposlano ali odpeljeno iz države članice uvoza. Ta država članica odobri uvozniku, kot je opredeljen v členu 21(2), vračilo davka na dodano vrednost, plačanega v zvezi z uvozom blaga, če uvoznik dokaže, da je bila njegova pridobitev obdavčena z davkom na dodano vrednost v državi članici prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga.

4. Za davčnega zavezanca se šteje tudi vsaka oseba, ki občasno dobavi nova prevozna sredstva pod pogoji iz člena 28c(A).

Država članica, na ozemlju katere je opravljena dobava, odobri davčnemu zavezancu pravico do odbitka na podlagi naslednjih določb:

- pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi samo v trenutku dobave,
- davčni zavezanec sme odbiti davek na dodano vrednost, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri pridobitvi prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega davka, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje teh določb.

5. Za dobavo blaga opravljeno za plačilo se šteje naslednje:

(a) dobava drugemu davčnemu zavezancu po pogodbi, kot je opredeljena v členu 5(5)(a), ki se dejansko opravi v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere je naročnik identificiran za davek na dodano vrednost, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- material, ki ga je uporabila oseba, ki je prevzela delo, je odposlal ali odpeljal naročnik ali druga oseba v njegovem imenu iz države članice, na ozemlju katere je naročnik identificiran za davek na dodano vrednost,
- dokončane ali sestavljene izdelke je oseba, ki je prevzela delo, odpeljala ali poslala naročniku v državo članico, v kateri je naročnik identificiran za davek na dodano vrednost;

(b) prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja v drugo državo članico.

Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico: vsaka premičnina, ki jo odpošlje ali odpelje davčni zavezanec ali druga oseba v njegovem imenu z ozemlja, opredeljenega v členu 3, vendar znotraj Skupnosti, za potrebe svojega podjetja, razen za katero od naslednjih transakcij:

- dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države članice prihoda pošiljke ali prevoza blaga, pod pogoji iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28b(B)(1),
- dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec pod pogoji iz člena 8(1) (c),
- dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na ozemlju države pod pogoji iz člena 15 ali člena 28c(A),
- dobave davčnemu zavezancu pod pogoji iz (a) po pogodbenemu delu, ki se opravi v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza tega blaga,
- opravljanje storitev za davčnega zavezanca in vključujoč delo, ki se na tem blagu, dejansko opravijo v državi članici prihoda ali prevoza blaga,

—časne rabe tega blaga na ozemlju države članice prihoda pošiljke ali prevoza blaga za storitve, ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem na ozemlju države članice odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga,

—časne rabe tega blaga, za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, na ozemlju druge države članice, če bi se za uvoz enakega blaga iz tretje države za začasno rabo lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev.

6. Pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravljena za plačilo vključuje blago, ki ga davčni zavezanec rabi za svoje podjetje, ki ga odpošlje ali odpelje ta davčni zavezanec ali druga oseba v njegovem imenu iz druge države članice na ozemlju je bilo blago izdelano, črpano, predelano, kupljeno, pridobljeno, kot je opredeljeno v odstavku 1, ali ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti v to drugo državo članico.

7. Države članice sprejmejo ukrepe da zagotovijo, da se transakcije, ki bi bile uvrščene pod ‚dobave blaga‘, kot je opredeljeno v odstavku 5 ali členu 5, če bi jih na ozemlju države opravi davčni zavezanec, ki deluje kot tak, uvrstijo pod ‚pridobitve blaga znotraj Skupnosti‘.

Člen 28b

Kraj transakcij

A. Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti

1. Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je pridobila.

2. Brez vpliva na odstavek 1 pa se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(1)(a) na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero oseba, ki pridobiva blago, opravi pridobitev, razen če oseba, ki blago pridobi, dokaže, da je bila pridobitev obdavčena v skladu z odstavkom 1.

Če pa je pridobitev obdavčena v skladu z odstavkom 1 v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza blaga, potem ko je bila obdavčena v skladu s prvim pododstavkom, se

davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je oseba, ki blago pridobiva, opravila pridobitev.

B. *Kraj dobave blaga*

1. Z odstopanjem od člena 8(1)(a) in (2) se za kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba v njegovem imenu iz države članice, ki ni država članica prihoda pošiljke ali prevoza, šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se odpošiljanje ali prevoz kupcu konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca, ki je upravičen do odstopanja iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a), za pravno osebo, ki ni davčni zavezanec in je upravičena do enakega odstopanja, ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec,
- dobavljeno je blago, razen novih prevoznih sredstev in razen blaga, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba v njegovem imenu potem ko je bilo sestavljeno ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

Kadar je tako dobavljeno blago odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja in ga dobavitelj uvozi v državo članico, ki ni država članica prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga kupcu, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

2. Pri dobavah blaga, razen trošarinskih izdelkov, pa se odstavek 1 ne uporablja za dobave blaga, ki se odpošlje ali odpelje v isto državo članico prihoda pošiljke ali prevoza, če:

- skupna vrednost takšnih dobav, zmanjšana za davek na dodano vrednost, v enem koledarskem letu ne presega protivrednosti 100 000 ECU v nacionalni valuti in
- skupna vrednost dobav blaga razen trošarinskih izdelkov, zmanjšana za davek na dodano vrednost, opravljenih pod pogoji iz odstavka 1 v predhodnem koledarskem letu ni preseгла protivrednosti 100 000 ECU v nacionalni valuti.

Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago, ko se konča odpošiljanje ali prevoz kupcu, lahko omeji zgoraj omenjene pragove na protivrednost 35 000 ECU v nacionalni valuti, kadar se ta država članica boji, da bi

zgoraj omenjeni prag 100 000 ECU lahko povzročil resna izkrivljanja konkurenčnih pogojev. Države članice, ki uporabijo to možnost, sprejmejo potrebne ukrepe, da obvestijo ustrezne organe oblasti v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

Do 31. decembra 1994 Komisija poroča Svetu o uporabi posebnih pragov 35 000 ECU iz prejšnjega pododstavka. V tem poročilu lahko Komisija obvesti Svet, da odprava posebnih pragov ne bo povzročila resnih izkrivljanj konkurenčnih pogojev. Dokler Svet ne sprejme soglasne odločitve o predlogu Komisije, prejšnji pododstavek ostane v veljavi.

3. Država članica, na ozemlju katere se nahaja blago ko se začne odpošiljanje ali prevoz, prizna tistim davčnim zavezancem, ki opravijo dobave blaga, ki izpolnjuje pogoje po odstavku 2, pravico da izberejo, da se kraj takih dobav določi v skladu z odstavkom 1.

Zadevne države članice določijo podrobna pravila za izvajanje te možnosti, ki se v vsakem primeru uporablja dve koledarski leti.

C. *Kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti*

1. Z odstopanjem od člena 9(2)(b) se kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti določi v skladu z odstavki 2, 3 in 4. V tem naslovu imajo izrazi naslednji pomen:

- ‚prevoz blaga znotraj Skupnosti‘ je prevoz, pri katerem sta kraj odhoda in kraj prihoda na ozemlju dveh različnih držav članic,
- ‚kraj odhoda‘ je kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne, pri čemer ni pomembna dejansko prevožena razdalja do kraja, kjer se blago nahaja,
- ‚kraj prihoda‘ je kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

2. Kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti je kraj odhoda.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 pa se šteje, da je kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, opravljenih za naročnike, identificirane za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

4. Državam članicam ni treba uporabljati davka za tisti del prevoza, ki se nanaša na pot prek voda, ki niso del ozemlja Skupnosti, kot je opredeljeno v členu 3.

D. *Kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti*

Z odstopanjem od odstavka 9(2)(c) se šteje, da je kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, opravljenih za naročnike, identificirane za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere so bile storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

E. *Kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki*

1. Z odstopanjem od člena 9(1) je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar so del storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, kraj odhoda.

Kadar pa je naročnik, za katerega se opravijo storitve posrednika identificiran za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, se šteje, da je kraj opravljenih storitev posrednika na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je bila zanj opravljena storitev.

2. Z odstopanjem od člena 9(1) je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar so del pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, kraj, kjer se pomožne storitve dejansko opravijo.

Kadar pa je naročnik, za katerega opravi storitve posrednik, identificiran za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere se pomožne storitve dejansko opravijo, se šteje, da je kraj opravljenih storitev posrednika na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero mu je posrednik opravil storitev..

3. Z odstopanjem od člena 9(1) je kraj opravljanja storitev ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za

račun drugih oseb, kadar so takšne storitve del drugih transakcij, razen tistih iz odstavka 1 ali 2 ali člena 9(2)(e), kraj, kjer se te transakcije opravijo.

Kadar pa je naročnik identificiran za davek na dodano vrednost v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere so opravijo te transakcije, se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero mu je posrednik opravil storitev.

Člen 28c

Oprostitev

A. *Oproščene dobave blaga*

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo za zagotovitev pravilne in enostavne uporabe spodnjih oprostitev in preprečevanja vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab, države članice oprostijo:

(a) dobave blaga, kot so opredeljene v členih 5 in 28a(5)(a), ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali druga oseba v njegovem imenu ali oseba, ki je blago pridobila izven ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, opravljene za drugega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v državo članico, ki ni država članica odhoda pošiljke ali prevoza blaga.

Ta oprostitev se ne uporablja za dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni davka v skladu s členom 24, ali za dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, ki imajo pravico do odstopanj iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a);

(b) dobave novih prevoznih sredstev, ki jih kupcu odpošlje ali odpelje z ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, prodajalec ali druga oseba v njegovem imenu ali kupec, ki so opravljene za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, ki imajo pravico do odstopanj iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a), ali za katero koli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

- (c) dobave blaga, kot so opredeljene v členu 28a(5)(b), katere bi bile oproščene po (a), če bi bile opravljene za drugega davčnega zavezanca.

B. Oproščene pridobitve blaga znotraj skupnosti

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti in pod pogoji, ki jih določijo za zagotovitev pravilne in enostavne uporabe spodnjih oprostitev in preprečevanje vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab, države članice oprostijo:

- (a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katere dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec, v vsakem primeru oproščena na ozemlju države;
- (b) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen po členu 14(1);
- (c) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, pri katerem bi v skladu s členom 17(3) in (4) oseba, ki pridobiva blago v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega davka na dodano vrednost po členu 28a(1).

C. Oproščene prevozne storitve

Države članice oprostijo opravljanje prevoznih storitev znotraj Skupnosti pri odpošiljanju ali prevozu blaga na ali z otokov, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire ter pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

D. Oproščen uvoz blaga

Kadar se blago, poslano ali odpeljano s tretjega ozemlja, uvozi v državo članico, ki ni država članica prihoda pošiljke ali prevoza, države članice oprostijo takšen uvoz, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v členu 21(2), oproščena v skladu z odstavkom A.

Države članice določijo pogoje za to oprostitev, da zagotovijo pravilno in enostavno uporabo in preprečevanje vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorabe.

E. Druge oprostive

- (a) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da je za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, za katero je začet eden od postopkov ali ena od možnosti iz člena 16(1)(B), veljajo ugodnosti istih določb kot za dobave blaga na ozemlju države pod istimi pogoji.

- (b) Člen 16(2) se nadomesti z naslednjim:

.2. S pogojem posvetovanj iz člena 29 se lahko države članice odločijo, da oprostijo:

- (a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi davčni zavezanec, uvoz in dobavo blaga davčnemu zavezancu zaradi izvoza na tretja ozemlja, v nespremenjenem stanju ali po predelavi in opravljanje storitev v zvezi z njegovo izvozno dejavnostjo do zneska, ki je enak vrednosti izvoza tega davčnega zavezanca v predhodnih 12 mesecih;
- (b) pridobitev blaga, znotraj Skupnosti, ki jo opravi davčni zavezanec, uvoz in dobavo blaga davčnemu zavezancu za dobave v drugo državo članico pod pogoji iz člena 28c(A) ter opravljanja storitev v zvezi s takšnimi dobavami v drugo državo članico do vrednosti njegovih dobav blaga pod pogoji iz člena 28c(A) v predhodnih 12 mesecih.

Države članice lahko skupaj določijo najvišjo vrednost transakcij, ki so oproščene po (a) in (b).⁴

Člen 28d

Obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka

1. Obdavčljivi dogodek nastane, ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Skupnosti. Šteje se, da je pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravljena, kadar se za dobavo podobnega blaga šteje, da je bila opravljena na ozemlju države.

2. Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna davka nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 obveznost obračuna davka nastane ob izdaji računa, kadar se račun izda osebi, ki je opravila pridobitev, pred datumom iz odstavka 2.

4. Z odstopanjem od člena 10(2) in (3) nastane obveznost obračuna davka za dobave blaga, opravljene pod pogoji iz člena 28c(A), 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Obveznost obračuna davka pa nastane ob izdaji računa, kadar se račun izda pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Člen 28e

Davčna osnova in stopnja

1. V primeru pridobitve blaga znotraj Skupnosti se davčna osnova določi na podlagi istih elementov kot se uporabljajo v skladu s členom 11(A) za določitev davčne osnove za dobave enakega blaga na ozemlju države. Pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(6) se davčna osnova določa predvsem v skladu s členom 11(A)(1)(b).

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se trošarina, ki jo je dolžna ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek, vključi v davčno osnovo v skladu s členom 11(A)(2)(a).

2. Davčna stopnja za pridobitev blaga znotraj Skupnosti je stopnja, ki velja, ko nastane obveznost obračuna davka.

3. Davčna stopnja za pridobitev blaga znotraj Skupnosti je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju države.

Člen 28f

Pravica do odbitka

1. Člen 17(2), (3) in (4) se nadomesti z:

,2. Dokler se blago in storitve uporablja za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen, da odbije od davka, ki ga je dolžan plačati:

(a) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec, ki je dolžan plačati davek na ozemlju države;

(b) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za uvoženo blago na ozemlju države;

(c) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati v skladu s členi 5(7)(a), 6(3) in 28a(6);

(d) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati v skladu s členom 28a(1)(a).

3. Države članice vsakemu davčnemu zavezancu tudi odobrijo pravico do odbitka ali vračila davka na dodano vrednost iz odstavka 2, če se blago in storitve uporabljajo za:

(a) transakcije v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 4(2), opravljenih v drugi državi in bi davek bil odbiten, če bi bile opravljene na ozemlju države;

(b) transakcije, ki so oproščene v skladu s členi 14(1)(i), 15, 16(1)(B), (C), (D) ali (E) ali (2) ali 28c(A);

(c) katere koli transakcije, ki so oproščene v skladu s členom 13B(a) in (d), (1) do (5), če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz v državo izven Skupnosti.

4. Davek na dodano vrednost iz odstavka 3 se vrne:

— davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju države, imajo pa sedež v drugi državi članici, v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz Direktive 79/1072/EGS (*),

— davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti, v skladu s podrobnimi izvedbenimi pravili iz Direktive 86/560/EGS (**).

(*) UL L 331, 27.12.1979, str. 11.

(**) UL L 326, 21.11.1986, str. 40.

2. Člen 18(1) se nadomesti z:

,1. Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka mora davčni zavezanec:

(a) za odbitke v skladu s členom 17(2)(a) imeti račun, sestavljen v skladu s členom 22(3);

(b) za odbitke v skladu s členom 17(2)(b) imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek oziroma omogoča izračun zneska dolgovane davka;

(c) za odbitke v skladu s členom 17(2)(c) izpolnjevati pogoje, ki jih določi vsaka država članica;

(d) če je dolžan plačati davek kot naročnik ali kupec pri uporabi člena 21(1), izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica;

- (e) za odbitke v skladu s členom 17(2)(d) v obračunu iz člena 22(4) navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska davka, ki ga je dolžan plačati za blago, ki ga je pridobil znotraj Skupnosti, in imeti račun v skladu s členom 22(3).⁴

Države članice pa lahko zahtevajo, da izvajalec storitev solidarno odgovarja za plačilo davka;

3. V členu 18 se doda odstavek:

„3a. Države članice lahko davčnemu zavezancu, ki nima računa v skladu s členom 22(3), dovolijo odbitek iz člena 17(2)(d); države članice določijo pogoje in postopke za uporabo te določbe.“

Člen 28g

Osebe, ki so dolžne plačati davek

Člen 21 se nadomesti z:

„Člen 21

Osebe, ki so dolžne plačati davek oblastem

Davek na dodano vrednost so dolžni plačati:

1. po notranjem sistemu:

- (a) davčni zavezanec, ki opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen katere od storitev iz (b).

Kadar obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec s sedežem v tujini, lahko države članice sprejmejo ureditev, po kateri davek plača druga oseba. Za to drugo osebo se med drugim lahko določi davčnega zastopnika ali drugo osebo, za katero se opravi obdavčljiva dobava blaga ali storitev. Države članice lahko tudi določijo, da namesto davčnega zavezanca nekdo drug solidarno odgovarja za plačilo davka;

- (b) naročnik storitev iz člena 9(2)(e) ali člena 28b(C), (D) ali (E), ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem v tujini.

- (c) vsaka oseba, ki na računu ali drugem dokumentu, ki se priznava kot račun, izkaže davek na dodano vrednost;

- (d) vsaka oseba, ki opravlja obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Skupnosti. Kadar obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravlja davčni zavezanec s sedežem v tujini, lahko države članice sprejmejo ureditev, po kateri davek plača druga oseba. Med drugim se lahko za to drugo osebo določi davčni zastopnik. Države članice lahko tudi določijo, da namesto osebe, ki opravlja pridobitev blaga znotraj Skupnosti, druga oseba solidarno odgovarja za plačilo davka;

2. pri uvozu: oseba ali osebe, ki jih države članice, v katere se blago uvozi, določijo ali sprejmejo kot osebe, ki so dolžne plačati davek.⁴

Člen 28h

Obveznosti oseb, ki so dolžne plačati davek

Člen 22 se nadomesti z:

„Člen 22

Obveznosti po notranjem sistemu

1. (a) Vsak davčni zavezanec navede, kdaj začne, spremeni ali preneha opravljati dejavnost kot davčni zavezanec.

- (b) Brez vpliva na (a) vsak davčni zavezanec iz člena 28a(1)(a), drugi pododstavek, navede, da opravlja pridobitve blaga znotraj Skupnosti, kadar niso izpolnjeni pogoji za uporabo odstopanja iz tega člena.

- (c) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da identificirajo s posamično številko:

- vsakega davčnega zavezanca, razen davčnih zavezancev iz člena 28a(4), ki na ozemlju države opravljajo dobavo blaga ali storitev, za katere ima pravico do odbitka, razen storitev, za katere v skladu s členom 21(1)(b) davek plača izključno naročnik. Državam članicam pa ni treba identificirati določenih davčnih zavezancev iz člena 4(3),

— vsakega davčnega zavezanca iz odstavka 1(b) in vsakega davčnega zavezanca, ki izkoristi možnost iz tretjega pododstavka člena 28a(1)(a).

(d) Vsaka posamična identifikacijska številka ima prefix v skladu z mednarodnim standardom ISO št. 3166 alfa 2 po kateri je mogoče ugotoviti državo članico, ki jo je izdala.

(e) Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da njihovi identifikacijski sistemi razlikujejo med davčnimi zavezanci iz (c) in da zagotovijo pravilno uporabo prehodnih ureditev za obdavčevanje transakcij znotraj Skupnosti, kot je določeno v tem naslovu.

2. (a) Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.

(b) Vsak davčni zavezanec vodi evidenco blaga, ki ga je odposlal ali odpeljal ali ki je bilo odposlano ali odpeljeno v njegovem imenu z ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, za namene transakcij iz četrte, pete, šeste in sedme alineje člena 28a(5)(b).

Vsak davčni zavezanec vodi evidenco materiala, ki mu ga iz druge države članice odpošlje davčni zavezanec identificiran za davek na dodano vrednost v tej drugi državi članici ali druga oseba v njegovem imenu zaradi dobave pogodbenih del temu davčnemu zavezancu.

3. (a) Vsak davčni zavezanec izda račun ali drug dokument, ki se priznava kot račun, za blago in storitve, ki jih je dobavil ali opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec. Vsak davčni zavezanec izda račun ali drug dokument, ki se prizna kot račun, tudi za dobave blaga iz člena 28b(B)(1) in za blago, dobavljeno pod pogoji iz člena 28c(A). Davčni zavezanec shrani kopijo vsakega izdanega dokumenta.

Prav tako vsak davčni zavezanec izda račun za vsako predplačilo pred kakršnokoli dobavo blaga iz prvega pododstavka in za vsako predplačilo, ki mu ga opravi drugi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve opravljene.

(b) Račun mora jasno izkazovati ceno brez davka in pripadajoči davek po posameznih stopnjah kot tudi kakršne koli oprostitve.

Račun mora vsebovati tudi:

— v primeru transakcij iz člena 28b(C), (D) in (E) številko, s katero je davčni zavezanec identificiran na ozemlju države in številko, s katero je naročnik identificiran in pod katero so bile zanj opravljene storitve,

— v primeru transakcij iz člena 28c(A)(a) številko, s katero je davčni zavezanec identificiran na ozemlju države in številko, s katero je oseba, ki pridobiva blago, identificirana v drugi državi članici,

— v primeru dobave novih prevoznih sredstev podatke iz člena 28a(2).

(c) Države članice določijo merila za določitev ali se dokument lahko prizna kot račun.

4. (a) Vsak davčni zavezanec mora predložiti obračun v roku, ki ga določijo države članice. Ta rok ne sme biti daljši od dveh mesecev po koncu vsakega davčnega obdobja. Vsaka država članica določi, da davčno obdobje traja en mesec, dva meseca ali eno četrletje. Države članice pa lahko določijo tudi drugačna obdobja, ki pa ne smejo presegati enega leta.

(b) Obračun mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun davka za katerega je nastala obveznost obračuna in odbitkov in, kadar je to ustrezno in potrebno za določitev osnove za obdavčitev, skupno vrednost transakcij, ki se nanašajo na takšen davek in odbitke ter vrednost kakršnih koli oproščenih transakcij.

(c) Obračun mora tudi vsebovati:

— po eni strani skupno vrednost dobav blaga iz člena 28c(A), zmanjšano za davek na dodano vrednost, za katere je v tem obdobju nastala obveznost obračuna davka.

Doda se še naslednje: skupna vrednost dobav blaga iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28b(B)(1), opravljenih na ozemlju druge države članice, zmanjšana za davek na dodano vrednost, za katerega je nastala obveznost obračuna davka v

obračunskem obdobju, če se kraj odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga nahaja na ozemlju države,

- po drugi strani skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(1) in (6), zmanjšano za davek na dodano vrednost, za katere je nastala obveznost obračuna davka.

Doda se še naslednje: skupna vrednost dobav blaga iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28b(B)(1), opravljenih na ozemlju države, zmanjšana za davek na dodano vrednost, za katere je nastala obveznost obračuna davka v obračunskem obdobju, če se kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga nahaja na ozemlju druge države članice.

5. Vsak davčni zavezanec plača neto znesek davka na dodano vrednost ob predložitvi rednega obračuna. Države članice pa lahko določijo drugačen datum za plačilo tega zneska ali zahtevajo vmesno plačilo.

6. (a) Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanec predloži poročilo, ki vsebuje vse podatke iz odstavka 4 za vse transakcije opravljene v preteklem letu. To poročilo zagotavlja vse potrebne podatke za popravke.

(b) Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za davek na dodano vrednost, predloži tudi rekapitulacijsko poročilo o osebah, ki pridobivajo blago, identificiranih za davek na dodano vrednost, ki jim je dobavil blago pod pogoji iz člena 28c(A).

Rekapitulacijsko poročilo se pripravi za vsako koledarsko četrtletje v obdobju in v skladu s postopki, ki jih določijo države članice, ki sprejmejo potrebne ukrepe, da se določbe o administrativnem sodelovanju na področju posrednega obdavčevanja v vsakem primeru upoštevajo.

Rekapitulacijsko poročilo vsebuje:

- številko, s katero je davčni zavezanec identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države in pod katero je opravil dobave blaga pod pogoji iz člena 28c(A),

- številko, s katero je vsaka oseba, ki pridobiva blago, identificirana za davek na dodano vrednost v drugi državi članici in pod katero ji je bilo blago dobavljeno in, kadar je to ustrezno, navedbo, da so bile

dobave blaga, kot so opredeljene v členu 28a(5)(a) opravljene za osebo, ki pridobiva to blago,

- za vsako osebo, ki pridobiva blago, skupno vrednost dobav blaga, ki jih je opravil davčni zavezanec. Ti zneski se prijavijo za koledarsko četrtletje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka.

Rekapitulacijsko poročilo vsebuje tudi:

- za dobave blaga iz člena 28c(A)(c), številko s katero je davčni zavezanec identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države, številko s katero je identificiran v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza blaga in vrednost dobavljenega blaga, določeno v skladu s členom 28e(1),

- zneske popravkov opravljenih v skladu s členom 11(C)(1). Ti zneski se prijavijo za koledarsko četrtletje, v katerem je oseba, ki je blago pridobila obveščena o popravku.

Kadar blago odpošlje ali odpelje davčni zavezanec ali druga oseba v njegovem imenu z ozemlja, opredeljenega v členu 3, vendar znotraj Skupnosti, zaradi dobave pogodbenega dela davčnemu zavezancu pod pogoji iz člena 28a(5)(a), rekapitulacijsko poročilo za četrtletje, v katerem je bilo blago tako odposlano ali odpeljano, vsebuje:

- številko s katero je davčni zavezanec identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države članice odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga;

- številko s katero je davčni zavezanec, kateremu je bilo blago poslano zaradi izvedbe pogodbenega dela identificiran v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza blaga;

- izjavo, da je bilo blago odposlano ali odpeljano pod zgornjimi pogoji za izvajanje pogodbenega dela ki se dejansko izvede v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza.

(c) Z odstopanjem od (b) lahko država članica:

- zahteva, da se rekapitulacijsko poročilo izpolnjuje mesečno,

— zahteva, da rekapitulacijsko poročilo vsebuje dodatne podrobnosti.

(d) Pri dobavah novih prevoznih sredstev, ki jih opravi pod pogoji iz člena 28c(A)(b) davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost, kupcu, ki ni identificiran za davek na dodano vrednost, ali davčni zavezanec, kot je opredeljen v členu 28a(4), države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da prodajalec sporoči vse potrebne podatke za uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.

(e) Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki na ozemlju države opravljajo pridobitve blaga znotraj Skupnosti, kot so opredeljene v členu 28a(1)(a) in (6), predložijo poročila s podrobnostmi o takšnih pridobitvah, s tem, da takšnih poročil ne smejo zahtevati za obdobje, ki je krajše od enega meseca.

Države članice lahko tudi zahtevajo, da osebe, ki opravljajo pridobitve novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, kot so opredeljena v členu 28a(1)(b), pri predložitvi obračuna iz odstavka 4, zagotovijo vse potrebne podatke za uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.

7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da tiste osebe, ki so v skladu s členom 21(1)(a) in (b) dolžne plačati davek namesto davčnega zavezanca s sedežem v tujini ali ki so solidarno odgovorne za plačilo, spoštujejo zgornje obveznosti glede obračuna in plačila.

8. Države članice lahko določijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno pobiranje davka in za preprečevanje davčnih utaj, ob upoštevanju zahteve po enakem obravnavanju domačih transakcij in transakcij, ki jih opravljajo davčni zavezanci med državami članicami, in pod pogojem, da takšne obveznosti v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.

9. (a) Države članice lahko oprostijo določenih ali vseh obveznosti:

— davčne zavezance, ki opravljajo samo dobave blaga ali storitev, ki so oproščene v skladu s členoma 13 in 15,

— davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve davka iz člena 24 in do odstopanj iz člena 28a(1)(a), drugi pododstavek,

— davčne zavezance, ki ne opravljajo nobene od transakcij iz odstavka 4(c).

(b) Države članice lahko oprostijo davčne zavezance, razen tistih iz (a), določenih obveznosti iz 2(a).

(c) Države članice lahko oprostijo davčne zavezance plačila dolgovanega davka, če je znesek davka neznaten.

10. Države članice sprejmejo ukrepe, da pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa dolžne plačati davek za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz prvega pododstavka člena 28a(1)(a), izpolnjujejo zgornje obveznosti v zvezi z obračunom in plačilom in da so identificirane po posamični številki, kot je opredeljena v odstavku 1(c), (d) in (e).

11. Pri pridobitvah novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti iz člena 28a(1)(b) države članice sprejmejo ukrepe za obračun in kasnejše plačilo.

12. Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede določene ukrepe za poenostavitev obveznosti predložitve poročila iz odstavka 6(b). Taki ukrepi za poenostavitev, ki ne smejo ogroziti pravnega spremljanja transakcij znotraj Skupnosti, imajo lahko naslednje oblike:

(a) države članice lahko dovolijo, da davčni zavezanci, ki izpolnjujejo naslednje tri pogoje, izpolnjujejo letna rekapitulacijska poročila, ki vsebujejo identifikacijske številke oseb, katerim so ti davčni zavezanci dobavljali blago pod pogoji iz člena 28c(A), s katerimi so identificirane za davek na dodano vrednost v drugih državah članicah:

— skupna letna vrednost njihovih dobav blaga ali opravljenih storitev, kot so opredeljene v členih 5, 6 in 28a(5), zmanjšana za davek na dodano vrednost, ne presega za več kot 35 000 ECU zneska letnega prometa, ki se uporablja za oprostitev davka iz člena 24,

— skupni letni znesek dobav blaga, ki so jih opravili pod pogoji iz člena 28c(A), zmanjšan za davek na dodano vrednost, ne presega protivrednosti 15 000 ECU v nacionalni valuti,

- dobave blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), niso dobave novih prevoznih sredstev;
- (b) Države članice, ki določijo, da je davčno obdobje, za katerega morajo davčni zavezanci predložiti obračune iz odstavka 4, daljše od treh mesecev, lahko dovolijo takim osebam, da predložijo rekapitulacijsko poročilo za isto obdobje, če ti davčni zavezanci izpolnjujejo naslednje tri pogoje:
- skupna letna vrednost dobavljenega blaga ali storitev, kot je opredeljen v členih 5, 6 in 28a(5), zmanjšana za davek na dodano vrednost, ne presega protivrednost 200 000 ECU v nacionalni valuti,
 - skupna letna vrednost dobavljenega blaga, ki so ga opravili pod pogoji iz člena 28c(A), zmanjšana za davek na dodano vrednost, ne presega protivrednost 15 000 ECU v nacionalni valuti,
 - dobave blaga, ki jih opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), niso dobave novih prevoznih sredstev.

Člen 28i

Posebna ureditev za majhna podjetja

V členu 24(3) se doda naslednji pododstavek:

„Dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), se v vsakem primeru izključijo iz oprostitve davka po odstavku 2.“

Člen 28j

Skupna pavšalna ureditev za kmete

1. V členu 25(4) se doda naslednji pododstavek:

„Če države članice uporabijo to možnost, sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev pravilne uporabe prehodne ureditve za obdavčevanje transakcij znotraj Skupnosti, kot je določeno v Naslovu XVIa.“

2. Člen 25(5) in (6) se nadomesti z naslednjim:

„5. Pavšalni odstotki iz odstavka 3 se uporabijo na cene brez davka:

- (a) kmetijskih pridelkov, ki jih dobavijo kmetje-pavšalisti, davčnim zavezancem, razen tistim, ki imajo na ozemlju države pravico do pavšalne ureditve, določene v tem členu;

- (b) kmetijskih pridelkov, ki jih dobavijo kmetje-pavšalisti, pod pogoji iz člena 28c(A), pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci in v državi članici prihoda pošiljke ali prevoza kmetijskih pridelkov, ki se tako dobavljajo, niso upravičeni do odstopanj iz člena 28a(1)(a), drugega pododstavka;

- (c) kmetijskih storitev, ki jih opravijo kmetje-pavšalisti, davčnim zavezancem, razen tistim, ki imajo na ozemlju države pravico do pavšalne ureditve iz tega člena.

To nadomestilo izključuje vse druge oblike odbitkov.

6. V primeru dobav kmetijskih pridelkov in kmetijskih storitev iz odstavka 5 države članice zagotovijo, da pavšalno nadomestilo plača ali:

- (a) kupec ali naročnik. V tem primeru kupec ali naročnik, ki je davčni zavezanec, lahko, kot določa člen 17 in po postopkih, ki jih določijo države članice, odbije od davka, ki ga je dolžan plačati na ozemlju države, znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal kmetu-pavšalistu.

Države članice vrnejo kupcu ali naročniku znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal kmetu-pavšalistu, za katero koli od naslednjih transakcij:

- dobave kmetijskih pridelkov opravljene pod pogoji iz člena 28c(A) davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, ki delujejo kot take, v drugi državi članici, v kateri niso upravičene do odstopanj iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a),

- dobave kmetijskih pridelkov opravljene pod pogoji iz člena 15 in člena 16(1)(B), (D) in (E) kupcem, ki so davčni zavezanci, s sedežem izven Skupnosti, če te pridelke ti kupci uporabijo za transakcije iz člena 17(3)(a) in (b) ali za storitve, za katere se šteje, da so bile opravljene na ozemlju države in za katere davek plača izključno naročnik v skladu s členom 21(1)(b),

- opravljanje kmetijskih storitev za naročnike, ki so davčni zavezanci s sedežem znotraj Skupnosti, vendar v drugi državi članici, ali za naročnike, ki so davčni zavezanci s sedežem izven Skupnosti, če

te storitve ti naročniki uporabijo za transakcije iz člena 17(3)(a) in (b) in za storitve, za katere se šteje, da se opravijo na ozemlju države, in za katere davek plačajo izključno naročniki v skladu s členom 21(1)(b).

Države članice določijo način vračila; predvsem lahko uporabljajo člen 17(4); ali

(b) organi oblasti.'

3. V členu 25(9) se doda naslednji pododstavek:

„Kadar države članice uporabijo možnost iz tega člena, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se isti način obdavčevanja uporablja za dobave kmetijskih pridelkov, ki se opravijo pod pogoji iz člena 28b(B)(1), če dobave opravi kmet-pavšalist, ali davčni zavezanec, ki ni kmet-pavšalist.“

Člen 28k

Razne določbe

Do 30. junija 1999 se uporabljajo naslednje določbe:

1. Države članice lahko oprostijo prodajo blaga v davka prostih prodajalnah, ki ga potniki odpeljejo v osebni prtljagi pri poletih znotraj Skupnosti ali ladijskih prevozih v druge države članice. V tem členu je:

(a) ‚davka prosta prodajalna‘ kakršno koli podjetje na letališču ali v pristanišču, ki izpolnjuje pogoje, ki jih določijo pristojni organi oblasti predvsem v skladu z odstavkom 5;

(b) ‚potnik, ki potuje v drugo državo članico‘ kateri koli potnik, ki ima vozovnico za letalski ali ladijski prevoz, na kateri je kot prvi namembni kraj navedeno letališče ali pristanišče v drugi državi članici;

(c) ‚letalski polet ali ladijski prevoz znotraj Skupnosti‘ vsak prevoz po zraku ali morju, ki se začne na ozemlju države, kot je opredeljeno v členu 3, če je dejanski kraj prihoda v državi članici.

Prodaja blaga v davka prostih prodajalnah vključuje prodajo blaga na krovu zrakoplova ali plovil med potniškim prevozom znotraj Skupnosti.

Ta oprostitev se uporablja tudi za prodaje blaga, ki ga opravijo davka proste prodajalne na katerem koli od dveh

terminalov Kanalskega predora, potnikom, ki imajo veljavne vozovnice za potovanje med tema dvema terminaloma.

2. Pravica do oprostitve iz odstavka 1 velja samo za prodaje blaga:

(a) katerega skupna vrednost na osebo na potovanje ne presega mej, ki jih določajo veljavne določbe Skupnosti za gibanje potnikov med tretjimi državami in Skupnostjo.

Kadar skupna vrednost več predmetov ali več prodaj blaga na osebo na potovanje presega te omejitve, se oprostitev prizna samo do teh zneskov, pri čemer se razume, da se vrednost predmeta ne more deliti;

(b) pri katerem koli količine na osebo na potovanje ne presega omejitev, ki jih določajo veljavne določbe Skupnosti za gibanje potnikov med tretjimi državami in Skupnostjo.

Vrednost blaga v količinah, določenih v predhodnem pododstavku, se ne upošteva pri uporabi (a).

3. Države članice vsakemu davčnemu zavezancu priznajo pravico do odbitka ali vračila davka na dodano vrednost iz člena 17(2), če blago in storitve uporabi za namene prodaje blaga, ki je oproščen davka po tem členu.

4. Države članice, ki uporabijo možnost iz člena 16(2), po tej določbi priznajo to pravico tudi pri uvozu, pridobitvi blaga znotraj Skupnosti in dobavi blaga davčnemu zavezancu za namene njegovih prodaj blaga, ki so oproščene po tem členu.

5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo pravilno in enostavno uporabo oprostitve iz tega člena in preprečevanje vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab.

Člen 28l

Obdobje uporabe

Prehodna ureditev iz tega naslova začne veljati 1. januarja 1993. Do 31. decembra 1994 Komisija poroča Svetu o izvajanju prehodne ureditve in predloži predloge končnega sistema.

Prehodna ureditev se nadomesti s končnim sistemom obdavčevanja trgovine med državami članicami na podlagi načela obdavčitve v državi članici porekla dobavljenega blaga ali storitev. V ta namen, po podrobnem pregledu tega poročila in ugotovitvi, da so pogoji za prehod na končni sistem v zadostni meri izpolnjeni, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom do 31. decembra 1995 soglasno odloči o potrebnih ukrepih za začetek veljavnosti in delovanja končnega sistema.

Prehodna ureditev začne veljati za štiri leta in se skladno s tem uporablja do 31. decembra 1996. Obdobje uporabe prehodne ureditve se avtomatično podaljša do datuma začetka veljavnosti končnega sistema in v vsakem primeru do takrat, ko Svet sprejme odločitev o končnem sistemu.

Člen 28m

Menjalni tečaj

Za določitev protivrečnosti zneskov, ki so v tem naslovu izraženi v ekujih, v nacionalnih valutah, države članice uporabijo menjalni tečaj z dne 16. decembra 1991 (*).

(*) UL C 28, 17.12.1991, str. 4.“

23. Člen 33 se nadomesti z:

„Člen 33

1. Brez vpliva na druge določbe Skupnosti, zlasti tiste iz veljavnih predpisov Skupnosti glede splošne ureditve razpolaganja, pretoka in spremljanja trošarinskih izdelkov, ta direktiva ne preprečuje, da država članica ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe, davke na stave in igre na srečo, trošarine, kolke in, bolj splošno, vse davke, dajatve ali bremenitve, ki jih ni mogoče označiti kot prometne davke, vendar s pogojem, da ti davki, dajatve in bremenitve v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.

2. Vsako sklicevanje v tej direktivi na trošarinske izdelke, se uporablja za naslednje izdelke, ki jih opredeljujejo veljavne določbe Skupnosti:

— mineralna olja,

— alkohol in alkoholne pijače,

— tobak in tobačni izdelki.“

24. Doda se naslednji člen:

„Člen 33a

1. Za blago, ki se vnese v Skupnost s katerega koli ozemlja iz drugega pododstavka člena 3(3) ali s Kanalskega otočja, veljajo naslednje določbe:

(a) formalnosti v zvezi z vnosom takšnega blaga v Skupnost se opravijo v skladu z Uredbo (EGS) št. 717/91 (*).

(b) notranji tranzitni postopek Skupnosti se uporabi, če je pri vnosu v Skupnost to blago:

— namenjeno za državo članico, ki ni država članica, na ozemlju katere se nahaja v času vnosa v Skupnost,

— namenjeno za ponovni izvoz iz Skupnosti po popravilu, spremembi, prilagoditvi ali po opravljenem delu po pogodbi znotraj Skupnosti;

— če je dan v postopek začasnega uvoza v smislu Direktive 85/362/EGS.

2. Za blago po poreklu iz Skupnosti, ki se odpošlje ali odpele na katero koli ozemlje iz drugega pododstavka člena 3(3) ali na Kanalsko otočje, veljajo naslednje določbe:

(a) formalnosti v zvezi z izvozom takšnega blaga v Skupnost se izvedejo v skladu z Uredbo (EGS) št. 717/91,

(b) notranji tranzitni postopek Skupnosti se uporabi, če se to blago dobavi za izvoz v drugi državi članici, kot je država, iz katere blago zapusti Skupnost.

(*) UL L 78, 26.3.1991, str. 1.“

Člen 2

1. V zvezi z odnosi med državami članicami 31. decembra 1992 prenehajo veljati naslednje direktive:

— Direktiva 83/181/EGS (1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/219/EGS (2),

— Direktiva 85/362/EGS.

(1) UL L 105, 23.4.1983, str. 38.

(2) UL L 92, 5.4.1989, str. 13.

2. 31. decembra 1992 prenehajo veljati določbe o davku na dodano vrednost iz naslednjih direktiv:

- Direktive 74/651/EGS ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 88/663/EGS ⁽²⁾,
- Direktive 83/182/EGS ⁽³⁾,
- Direktive 83/183/EGS ⁽⁴⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/604/EGS ⁽⁵⁾.

3. Določbe Direktive 69/169/EGS ⁽⁶⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/191/EGS ⁽⁷⁾, v zvezi z davkom na dodano vrednost v odnosih med državami članicami prenehajo veljati 31. decembra 1992.

Člen 3

1. Države članice prilagodijo svoje sedanje sisteme davka na dodano vrednost s to direktivo.

Države članice sprejmejo takšne zakone in druge predpise, ki so potrebni, da njihova ureditev, tako prilagojena s členoma 1(1) do (20) in (22) do (24) in 2 te direktive, začne veljati 1. januarja 1993.

2. Države članice obvestijo Komisijo o določbah, ki jih sprejmejo za uporabo te direktive.

3. Države članice Komisiji sporočijo besedila določb nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

4. Države članice se v sprejetih predpisih, sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi.

Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 16. decembra 1991

Za Svet

Predsednik

W. KOK

⁽¹⁾ UL L 354, 30.12.1974, str. 6.

⁽²⁾ UL L 382, 31.12.1988, str. 40.

⁽³⁾ UL L 105, 23.4.1983, str. 59.

⁽⁴⁾ UL L 105, 23.4.1983, str. 64.

⁽⁵⁾ UL L 348, 29.11.1989, str. 28.

⁽⁶⁾ UL L 133, 4.6.1969, str. 6.

⁽⁷⁾ UL L 94, 16.4.1991, str. 24.